

עת"א 63206/05/20 - אדהם חמד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 63206-05-20 חמד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
עותרים	אדהם חמד (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המבקש להורות למשיבה לשחררו לאלתר בטענה כי הוא עומד בקריטריונים שנקבעו בתקנות שעת חירום "נגיף הקורונה" (חופשה מיוחדת לאסיר) תש"ף - 2020.

העותר מרצה עונש מאסר ראשון בכלא צלמון לתקופה של שנה וחודשיים.

לטענת העותר הגם שהוא מופיע ברשימת שב"ס למשטרת ישראל שהוא מועמד לשחרור, התקבלה תשובה ממשטרת ישראל כי הם מתנגדים לשחרור האסיר, זאת למרות שהוא עונה לכל הקריטריונים הקבועים. לטענתו, התקנות אינן מאפשרות שיקול דעת למשיב אלא מדובר בקביעה קטגורית ברורה. עוד טוען העותר כי גם אם ישנו שיקול דעת למשטרת ישראל במקרים של עבירות אלימות חמורות, לא היה מקום במקרה זה להתנגדות משטרת ישראל.

העותר מרצה עונש מאסר פלילי של שנה ו-22 ימים לאחר שהורשע בעבירות של איומים, אמל"ח, הכשלת שוטר ועבירות תעבורה. מועד תום סיום מאסרו המלא 15.10.2020.

המשיבה מבקשת לדחות את העתירה. לטענתה, העותר איננו עומד בתנאי התקנות.

סעיף 1 לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (חופשה מיוחדת לאסיר), התש"ף 2020 קובע שהנציב או סוהר בכיר בדרגת גונדר שהוסמך לכך רשאי באישור הסל לתת לאסיר בשל התפשטות נגיף הקורונה החדש, חופש מיוחדת שלא תעלה על 30 ימים. תקופת מאסרו של האסיר לא תוארך בשל חופשה מיוחדת זו. עוד קובעות התקנות שאסיר שהוצא לחופשה מיוחדת לפי הפסקה דלעיל, ישוחרר לפי הסעיף האמור בתום ימי החופשה המיוחדת, אף אם לא

עמוד 1

עלתה תפוסת האסירים על תקן הקריאה ביום הקובע כהגדרתו בסעיף האמור.

סעיף 1(1)(3) מסייג וקובע שהוראות הסעיף לא יחולו על אסיר שיתקיימו לגביו **כל אלה**:

א. הוא אזרח ישראל או תושב לתקופה שאינה עולה על 4 שנים ויתרת מאסרו עד מועד שחרורו המנהלי אינה עולה על 30 ימים ביום היציאה לחופשה.

ב. הוא לא **הורשע** ב"עבירת מין או אלימות חמורה" כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי העבירה תשס"א או בעבירות כמפורט בפרט אחד או שניים בתוספת לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשס"א 2001.

המשיב טוען כי הוראות תקנות שעת החירום אינן מבטלות את שיקול הדעת המוקנה לנציב כאשר הוא נדרש לשאלה האם לאשר "חופשה מיוחדת". התקנות באו להסדיר עילה נוספת לחופשה מיוחדת אך השיקולים האם לאשר חופשה מיוחדת נשארו אותם שיקולים הנתונים לשיקול דעתו של הנציב. בתקנות הקורונה המחוקק השתמש במילה "**רשאי**".

מאחר ומדובר בטובת הנאה ולא זכות מוקנית, אין הצדקה לטענה שנשלל מהנציב שיקול דעת.

נראה לי ש"החופשה המיוחדת" שהוספה במסגרת תקנות שעות החירום הנ"ל מפרטת תנאי סף אך איננה שוללת את שיקול הדעת של הגורם המנהלי, הנתון לו בעניין אישור חופשה או חופשה מיוחדת.

לא ייתכן שהקריטריונים בתקנה יהוו שיקול בלעדי ומבלי שתיבחן טובת הציבור והמסוכנות לשלום הציבור.

לכאורה העותר עומד בתנאי הסף של התקנות אך עם זאת אין לומר שהפעלת השיקול דעת נוכח הסכנה הגלומה בשחרורו של העותר איננה סבירה ואיננה במקומה באופן המעמיד את ההחלטה כבלתי סבירה ומצדיק את ביטולה.

יש לזכור כי בית המשפט הבוחן את שיקול הדעת של הגורם המנהלי מתמקד בבחינת סבירותה של ההחלטה ובשאלה האם נשקלו מלוא השיקולים הרלוונטיים ונעשה איזון ביניהם.

העותר מרצה את עונש המאסר ב-3 כתבי אישום שונים. בעקבות החלטת ביניים של בית המשפט, בחנה יחידת השטח של משטרת ישראל בשנית את בקשתו של העותר לצאת לחופשה מיוחדת מכוח התקנות הנ"ל, אך הגיעה למסקנה כי היא איננה יכולה להמליץ, וכי היא מתנגדת ליציאתו לחופשה מיוחדת בשל המסוכנות הגבוהה הצפויה ממנו, בין היתר בשל קיומן של סכסוכים פעילים המשליכים על המסוכנות.

לפי חוות הדעת המעודכנת שמסתיימת במספר 1349, מדובר באסיר המוכר למשטרה בפעילותו הפלילית במגוון תחומי פשיעה, סכסוכים שלוו לא אחת באירועי אלימות המלמדים על מסוכנותו ועל הסיכון המובהק לשלום הציבור. עוד מציינת חוות הדעת כי הסכסוכים בהם מעורב האסיר, טמון בהם פוטנציאל גבוה לסיכון חיי אדם ועשויים להביא לפגיעה משמעותית בשלום הציבור. הערכת משטרת ישראל היא כי רמת המסוכנות העולה מהאסיר הינה גבוהה. חוות הדעת

מסתמכת על ידיעות מודיעיניות ובכללן ידיעה 7432 אשר אומתה ומדברת על מסוכנות ממשית כלפי אחר, ידיעה זו הינה המשך לידיעות קודמות 9642, 6823, 2303, כמו כן עיינתי בדוח שמספרו 4809 מיום 1.6.2020 של תחנת נצרת וכן בידיעות נוספות.

אין ספק שממכלול הידיעות עולה מסוכנות ממשית ומאחר וככל שהיה יוצא לחופשה הינו **אסיר** ב"חופשה מיוחדת", המטיל מחויבות גם על שב"ס וגם על משטרת ישראל. לא ניתן להתעלם מעמדת משטרת ישראל שהינה ברורה וחד משמעית.

בנסיבות אלה רשאי היה הגורם המנהלי לקבל את ההחלטה כפי שהתקבלה הדוחה את בקשתו של האסיר לחופשה מיוחדת מכוח תקנות הקורונה.

לפיכך אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, כ"ט סיוון תש"פ, 21 יוני 2020, בהעדר הצדדים.